अथ द्वितीयामाह। "त्वे अग्ने सुमतिं भिक्षमाणाः [५]। दिवि श्रवो दधिरे यज्ञियासः। नक्ता च चक्रुरुषसा विरूपे। कृष्णञ्च वर्णमरुणञ्च सन्धुः" इति। हे 'अग्ने', 'यज्ञियासः' यज्ञार्हाः ऋत्विग्यजमानाः, 'त्वे' त्वयि, 'सुमतिं' शोभनबुद्धिं, त्वत्सेवापरां 'भिक्षमाणाः' याचमानाः, 'दिवि' द्युलोके, 'श्रवः' कीर्त्तिं, 'दधिरे' सम्पादितवन्तः, त्वां सेवित्वा देवेषु कीर्त्तिं प्राप्ता इत्यर्थः। 'उषसा' उषःकालेन सह, 'नक्तञ्च' रात्रिमपि, चकारात् अहश्च, 'विरूपे' विलक्षणरूपयुक्ते, 'चक्रुः' कृतवन्तः। तदेव कथमिति तदुच्यते, 'कृष्णञ्च वर्णं' रात्रेः कृष्णरूपम् 'अरुणञ्च', 'उषसः नक्तरूपं' चकाराभ्याम् अहः शुक्लरूपञ्च 'सिन्धुः' सम्पादितवन्तः। यज्ञानुष्ठानद्वारा यजमानद्वारा वा यज्ञेन तुष्टा देवा वा तादृशं रूपं कृतवन्त इत्यर्थः॥

अथ तृतीयामाह। "त्वामग्न आदित्यास आस्यम्। त्वां जिह्वाᳬ शुचयश्चक्रिरे कवे। त्वाᳬ रातिषाचो अध्वरेषु सश्चिरे। त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्" इति। हे 'अग्ने', 'आदित्यासः' एते आदित्याः, 'त्वाम्', 'आस्यं' मुखं, 'चक्रिरे'। त्वयि हुतस्य भक्षणात्, हे 'कवे' विद्वन् अग्ने, 'शुचयः' शुद्धाः, अन्येऽपि देवाः, 'त्वां', स्वकीय'जिह्वां', चक्रिरे। 'रातिं' फलदानं 'सचन्ते' समवनयन्तीति 'रातिषाचः' फलप्राप्तिकामा इत्यर्थः। तादृशा यजमानाः त्वाम् अग्निम् 'अध्वरेषु' यागेषु, 'सश्चिरे' फलदानाय प्राप्तवन्तः। 'देवाः', सर्व्वेऽपि, 'त्वे' त्वयि, 'आहुतं' सर्व्वतो हुतं, 'हविः,' इदम् 'अदन्ति'॥